

سخنرانی استاد گیلک جلسه پدران دبیرستان دو

هفته بهداشت روانی رو پشت سر گذاشتیم، خیلی مهمه همون طوری که ما به غدامون خیلی توجه می‌کنیم نمی‌دونم برای مثال گوشت بخوریم، مرغ بخوریم، کباب بخوریم، برنجم برقرار باشه. ورودی‌های روان ما هم باید بهش دقت کنیم که چه موادی به این روان تزریق میشه یا چه ویتامین‌هایی بهش می‌دهیم. ما وقتی می‌خوایم غذا بخوریم می‌گیم خب این را نمی‌خورم، این را می‌خورم و انتخاب می‌کنیم حالا چگونه که برا روان مان دقت نمی‌کنیم و هر چی میاد باید به این روان اثر بذاره خب این موضوع آسیب می‌زنه به شماها پس به ورودی‌های روان تو که نهایت میشه روان بچه‌ها باید دقت کنین که چی می‌شنوین، با کی ارتباط می‌گیری، چی می‌خونی، چی می‌بینی و ... همه اینا روان شما رو صیقل میده. از اون طرف می‌تونن این روان رو فرسوده بکنن پس باید دقت کنیم و تو خونه هامون هم باید این دقت همین شکلی باشه یعنی محیط خانه باید به شکلی باشه که ما ببینیم موادی رو که داره روان ما تو محیط خانه تولید میشه این مواد سالمن و به روان ما آسیب نمی‌زند. حالا این ورودی‌ها چی هستن رو بگیم و بریم سراغ اون چند تا قاعده‌ای رو که می‌خوام عرض کنم بعد از این قاعده‌ها بریم اون بحث اصلی، بحث اصلی مان چیه؟ چگونه با بچه‌های این سن رفتار کنیم که دچار مشکلات کمتری بشیم. یه چند تا قاعده رو می‌گیم ببینید والدین معمولاً دو دسته میشن: اونایی که بچه‌ها رو از چشم خودشون می‌بینن و اونایی که خودشون رو از چشم بچه‌ها می‌بینن، یا اونایی که بچه‌ها رو برای خودشون می‌خوان یا اونایی که خودشون رو برای بچه‌هاشون این طوری دو تا طایفه میشه دو تا گروهش رو باید تحمل کنیم. ببینیم شماها جزو کدوم گروهی هستین که خودتونو از منظر چشم بچه می‌نگرید یا بچه رو از منظر چشم خودتون می‌نگرید، اونو برای خودش می‌خواید یا نه اون رو برای خودتون می‌خواید کدامش؟ تربیت و تعلیم تو این دو تا حوزه کاملاً متفاوت و دو تا حرف جداسه اونایی که بچه‌ها رو برای خودش نمی‌خوان بلکه برای خودشون می‌خوان این یه قاعده مجزایی است مثل خیلی‌ها که آمال و آرزوهای از دست رفته خودشونو تو بچه‌ها می‌بینن که این بچه باید برسه به اون جایی که ما نرسیدیم، چیزی بشه که ما خواستیم.

اول باید ارتباط باشه که ما یه کاری بکنیم اگه با بچه ارتباط نداشته باشیم که هیچ کاری نمی‌تونیم بکنیم پس عصر ارتباط یعنی باید بلد باشیم با بچه‌ها تون ارتباط برقرار کنین. حالا می‌گن آقا ما که ارتباط داریم با بچه‌ها، خیر اون ارتباط به درد نمی‌خوره ارتباطی که از بن جان نباشه و به جان نشیند و بچه به واسطه این ارتباط هدایت نشود اسمش ارتباط نیست. ما تو جامعه هم همین ارتباطات رو داریم با همه نشست و برخاست می‌کنیم اما اثر تربیتی نداریم. ما تو خونه هامون قراره اثر تربیتی داشته باشیم. آیا تو قهر بودن می‌تونیم روش اثر بذاریم؟ نمی‌تونیم بذاریم چون باید تو صفا باشیم، باید بهش نزدیک باشیم، باید بتوانین باهاش ارتباط چشمی برقرار کنید ارتباط گوش، ارتباط لمس بوسه

بغل، ارتباط نشست و برخاست و... . اگر نتوانید ارتباط بگیرین نمی توانید معنویات دلتان رو به بچه منتقل کنید. تو ارتباطتون دقت کنین بینین ارتباطتون واقعاً جدی و درسته؟ ارتباطات و اثرگذاری که همه دورش جمع میشیم بعد دوباره همه پراکنده بشیم و میریم دنبال کار خودمون هر کسی بی کار خودش به درد نمی خوره. ارتباطتان باید به شکلی باشه که اگر کوتاه هست و فرصت ندارید مثلاً پدر خونه صبح تا شب دنبال رزق و روزی میره ایرادی نداره همون یک ساعت یا هر میزان که کنار هم هستید اون میزان باید اثر کنه. وقتی حال بچه رو می پرسی احساسو داری از تمام وجود منتقل می کنی. یه موقعی به ما سخت میاد که با پسر بزرگمون که به نوجوانی و جوانی رسیدن ارتباط نه خیر همیشه باید بغلشون کنیم.

تربیت این شکلیه یعنی خیلی اوقات نمی خواد چیزی بگی، هیچی نمی خواد بگی یعنی یه نگاه که به بچه می کنی بچه کل اون عشق رو از شما دریافت می کنه و می فهمه داری چکار میکنی اینا اون دقت هایی است که ما باید بکنیم نه اینکه مثلاً شما بگی یه پکیج تقویتی بده ما بریم این طور چیزی وجود نداره و نه خواهد. بچه شما فرزند شما منحصر به فرد مثل خود شما که منحصر به فرد هستین خدا این شکلی خواسته که شما تک باشین.

اگر سعی کنی شبیه کس دیگه اش کنی مدل کس دیگه بشی گند می زنه. یکی دیگه از کارای اصلی که این دوره خاص یعنی تو دوره این سن باید اتفاق بیفته و یه هنری که شما باید به خرج بدین اینه که به روند تربیت لطمه نزنه گفت آقا ما را به خیر تو امیدی نیست شرنرسون یعنی ما عشق و محبت داریم اما چون پشت این عشق و محبت تدبیر، تعقل، دانایی، عقلانیت نیست ضربه می زنه مثل اینه که بچه می خواد یه کاری رو بکنه انتخابش رو دوست داره توانش رو هم داره اما ما دوست نداریم به سلیقه ما خوش نیاد پيله می کنیم که نباید این کارو بکنی. آقا با این آدم خاص آمد و شد نکن دلیلش هم نمی گیم. آقا آب را گل نکنیم چرا چون آب از سرچشمه فطرت الهی پاک و زلال و شفافه شما گل آلودش می کنین چون بلد هم نیستیم اون فطرت هم خراب می کنیم. حداقل نمی تونی کمک کنی آسیب هم نباید برسونی. بچه هامون هم خطا می کنن دیگه مگه ماها خطا نکردیم اون هم خطا کنه.

با یه خطا بچه هامون رو نبریم گوشه رینگ گیرشون بندازیم و کل شخصیتشون رو با یه اشتباه زیر سوال ببریم، اینها اگر خطا نکنن چیزی یاد نمی گیرند دنیا محل آزمون است دیگه اینا هم خطا می کنن هنر ما اینه که کنار گود بایستیم از دور و یه مراقبتی کنیم ببینیم اینا دارن چیکار می کنن و ما از دور یه علائمی بدیم، ببینید بچه هاتون تو این سن زیاد قبول نمی کنن بهشون نصیحت کنی چیزی بگی، اینا زیر بار زیاد تن به شما نمیدن که کنارتون نیم ساعت بشینن براشون سخنوری کنیم. بهش احترام بذاریم چطوری؟ بهشون بگیم علی آقا، محمد آقا، حسن آقا و... ما آقامون رو میگیما اما به انتخاب هاشون احترام نمی گذاریم، به رفیقاش احترام نمی گذاریم، به چیزهایی که می خواند احترام نمی گذاریم، به چیزایی که گوش می دهد احترام نمی گذاریم، به جاهایی که میره احترام نمی گذاریم، اگر قرار بشه به اینا احترام نداری پس اون احترام خیلی پایدار نخواهد ماند.

پایان مبحث جلسه پدران دبیرستان دو